

Kopirani se dopisi ne tiskaju. Priopisana se pisma tiskaju po 2 krd. svaki redak. Oglasi od 6 redaka stoje 60 nr., za svaki redak više 6 nr., ili u slučaju opetovanja us pogodne sa upravom. Novci se šljku postaracom napusticoma (asogno postale) na administraciju "Naša Sloga". Ime, prezime i najbitniju poštu valja točno napisati.

Komu list nedodje na vrijeme, neka to javi odgovarajućem isticu. Pismu, za koje se ne plaća poštarine, ako se izvane napisat "Reklamacija".

Istani svitkog četvrtki...

Dopisi se nevrđaju ako...

Nabijegovanilistovi se neprimaju. Prodajna: s postaracom stoje 6 for. za svaki broj. Za godinu: 12 for. 1/2; i za polgodinu: 6 for. 1/2. Svaki broj 6 novc.

Uredništvo i administracija nalaz se u Via Carolina br. 28

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list

Slogom čita: male stvari, a sloga sve pokriva. Nar. Pos.

Bratovščina.

Pobožni kršćanski puk udruživo bi se prijateljskih vremena u bratovščini, sa skupne molitve i dobra djela. Silnoga imatka potiče još danas pri Istri od raznih bratovščina, a da se je duševno upravljalo onim imetkom, danas bi moglo biti po Istri više školskih kuća i vrtova i manje nauke današnjemu kolonju, koje ima takove savode uetrajati.

Od duhovnoga prenosi se je bratovščina i na posvjetne uredbu. Tako su rudari i drugi zanatliji imali odavna svoje kase, iz kojih bi se hranili u starosti i preživili. u bolciti. Tako, gdje narod nemali samo od danas do sutra, obkribne svaki sebi od svagdanjega zaloga malo, pak u bolciti ima ličnik i ljekarije, u starosti nekoliko nadoice ili pripomo i.

Dakle, na svakoj grani životnoga stable narodnjega može doći do toga, da se ljudi udružbe radi neka misli. Današnji dan to je osobito korisno i potrebno narodom manjim, zanemaronim.

Tudji narodi oko nas Hrvata nakupili su si kapitala i svakog blaga božjega već onda, kad su naši stariji oružjem u ruki i priprostim krušom u torbi stajali dan i noć na braniku svoje otadžbine, branili tako i drugu narode, osobito proti turskoj ili otomanskoj sili. Zato i govori uzvišeno naš pjesnik: da bi od robitava davno u valih potonula Italija, o hrvatskih da se žalih more otomansko nerazbije.

Tako je došlo, da je hrvatski puk u mnogih krajevih osiromasni; ali Bog je dao, da je taj puk očuvao dobar diel svoje starine, puk nešto morom nešto od priroda zemlje, pridize se na slohodan život.

Da i hrvatskomu puku Istre bude laglje odgovriti sa knjigu i nauku svoje djece, zamislili su nekogi rodoljubi pred 19. i 14. godinah, da bi dobro bilo udružiti se u Bratovščinu, koja bi pomagala sirotčadi, da se izškola. Mislihi su na onu staru rieč, koja nikad nije pofalila: Zrno do zrna pogruša, kamen do kamena u palača. Medju onimi osnovni, koji su temelje stidali tomu novomu društvu, ima jih živih, a neki su pušli Bogu na istinu. Ti Erneste Jelencu, nikada dosta oplakani družu, bito si prvi medju prvimi; Ti si kako ruku u bratstvu zaljevao i njegovao društvu, dok je još slabo bilo.

Bratovščina hrvatskih ljudi u Istri danas već ima nekoliko stisda kapitala, a viša nego li danas ima, razlikovala je odkad obstoji medju siromašnu mladež po Istri, i mnogomu pripomogla, da je mogao dovršiti škole.

Tukovo plamenito nastojanje dušnost je, da svi pomozemo. Za novčani dar nam žmo mnogo pitati od našega puka u Istri; tu nam se je poglavito osloniti na svečanike, premda nam je ugodno javiti, da su se u zadnje doba i nekogi domaći trgovci liepo odazvali Bratovščini.

Danas prizivamo pomoć istarskih kmetova, Vi, i Vi jedini možete mnogo doprinesti, da nam Bratovščina bude čvrsto, veliko društvo. Kmet nemožte dati lakho u gotovom novcu, ali možte svaki odkinuti nešto od onoga, što mu je dobrota Božja dala na polju.

Recimo, da se u svakom selu ili u svakoj župi (plovaniji) nađe po jedan po dva čovjeka, koji bi se pobrinuli, pak u svojih bližnjih kapital pregrat pšionica, lbricu vuuo, pur litra vinu kada se očede, i tako još stazod, promielita krlak, bi svako i-

dine došlo novca od tako nakupljene ljetine, koja bi se onda inogla prodati medju istim pukom na licitaciju, ili drugadije.

Orkvene milostinjse po našem sudu nebi imalo biti kračene, jer je namjera Bratovščina odgoj mladosti u školah, i po zakonit to družtvo dava pomoći svakomu Istrijanou, a na pita koje su mu misli roditelji, ni on sam, dosta je, da se dobro uči i da se prijatno ponaša.

Kako svake godine, tako i ove biti će ovih dana skupština Bratovščine u Kastvu i to dne 26. ovog mjeseca.

Puk na Kastavščini, od koga je poteklo dobrih misli za svu Istru, imao bi i u ovom pogledu biti prvi, pak sa korist ciele Istre, a tu sluvi svoju ušiniti svojih, rodoljublju dužnost. Ua pmoć duhovnih ljudi svjlostnoga ušteđevanja brzo bi se vidili veliki plodovi našega gore napisanog predloga, u kojem smo dosta puta našim male pojedinike šul udje govoro, da bi to bilo liepo i dobro.

DOPI SI.

Iz Koprarskine poštom julla. (Kopno). Dne 7. julla obavljahu se izbori 12 šidueljrah u P o m j a n u. Što da kašemo o ih Istriji? Prije svega valja znati, da se uprava pomnjanske obdine nalazi u rukah ljudi nam protivnih. Mi smo nebudimo tajniku pomnjanske obdine, koj da je u svojoj mladosti služio pod orvenom kapicom i u orvenoj košulji, nego se, veoma šudimo, nadšupamo Guinjdu i ostalim zastupnikom pomnjanske obdine, koji su svi seljaci slovenski seljaci — koji su slovenska mati slovenskih mlitokom odgojila. Oslu što je uprava pomnjanske obdine, kao što rokamo u tudjih rukah, valja uzeti u obzir i to, da je Pomnjanu u bližini koparskoga gujzda — odkde viho ili manje uplivaju najljudi naši protivnici

na lahkotno i zapušteno slovenske seljake. Spomenuti nam je i ovo, da je za ciele vrijeme izborah šidueljrah koparskoga kotara boravio sad u Pomnjanu sad u Kerkavou dobro poznati porečki inžinir. Napominati inžinir je rodom Slaven, ima kano obično uvijek što mjeriti u vrijeme državnih ili pokrajinskih izborah, kao što često putuje, moštovo ili šterne. Oryga pute mjerilo se je li proučavalo osnovu njeke šterne, nobi znali pravo kazati, dali u Pomnjanu ili u Manjanju; satim putove, koji vode u Trunke i Marozije; napokon govorilo se je o njekom mostu preko Risana itd. Istodobno nagovaralo se je seljake u Kerkavou, Kostaboni, Pomnjanu i u Dekanokoj obdini, da ako budu glasovali sa Juntu porečki, da do njim ne učiniti i dati avo stazod budu piteli — a ono obdine i podobno, koje budu glasovale sa hrvatske ili slovenske zastupnike, da tuzo dobiti od Junte ništa.

Uzet valja u obzir i to, da su mnogi seljaci pomnjanske obdine strahno sadužni kod koparske talijanski. Da su seljaci koparske okolice ponješto bolji gospodari, morali su biti već odavna slobodnjaci od svih starih dugova. Prije svega u bližini su velikoga grada Trsta. Parobrod putuje između Kopa i Trsta tri puta na dan.

Seljaci koparske okolice nose svak dan svoje zamaške proizvode u Trst i to veoma malim troškom. Tu su gotovi novci iz mlaka, voda, povrća, drva, vina, lutudine, ulja, slamo itd., jednom rijeđu ja svega što dobar i usao poljodjelac pripraviti smado.

Na žalost, moramo kazati, da u koliko slovenski seljak koparske okolice pokazuje svoju trnost, ravnodušnost i lahkotnost u narodnom pogledu, u toliko napreduje u neodudoredju i slabom gospodarstvu. Seljaci koparske okolice, koji muški toll žnake, u neprestanom su doticaju sa gradom Koprorn i Tratom, Istina Bog, da si oni, ponajviše dječijke, služe lipoga novca, ali što koristi kada noznadu cioniti vromena, što ga potrate, niti novca, što ni ga zaslužo. Ina takovih, koje čepo ciele predpodno na koparskom trgu sa košarom kruha, sa kojega izvado možda desetak novčica čistoga dobitka. Kolkio viho bi si to ženo prikorištilo kod kuće, kad bi se dale na timarozje domačo životinje, osobito lutudo, ili na povrće na tako zvanu melonu, angurijo, jagode itd. nego da gubo

PODLISTAK.

Uspomene iz prošlosti.

(Konno).

U taj čas prodje cestom mimo te dvojice jedan mali ornošast čovjek, pak kako uvridjan, istim reče: „Ne ka bude ki do, ja ne oću“. Tada Poljance nastavi kažuć pretom sa njim.

P o l j. Vidih Vuče, onaj tvoj prijatelj obašal je svet skoro naukolo, pak kako k ti još govori, da nezna komu narodu spada; mzi svoju narodnost, a sam prosvetli naš cenar i kralj ju spozna i kuzel Znaš ti, da je on dovedao u jednom društvu, kada smo veselo sproveli nedolju za polnu, počel hrvatski pjevati, a ovu štrifu: „Jedna naš je mati rodila, mlikom dojila“ sam se onda od njega naučil i sada bi on pjeval. da mu se ne čini dužnost mzihi svoj rod i dom za ugodihi Talijanom, koje je negda i bez uzroka mzihi. Vi ste Vuče obdava osiveli, a nezmate da Englos, Frances, Talijan i drugi narodi znaju samo da počnu hoditi.

V u k. Tako da oni kapitani i principali, ki note, da budu Hrvati, da oni niš nomaju? Ča oni niu natiku študijali i libri ležili?

P o l j. Negledaj ti, ča je ki študijal, leg

da zna; onem ljudem je bila najveća skrb kumplimenti dotat svakomu, ki talijanski govori; njim so čini velika gloria, kada moru pred tožakon govorit talijanski, da jih norazume; onput mislo, da su duplo veći. Za znat komu narodu spadaš, ni potreba libri ni natike; narav je prod našo oče knjigu otvorila; gledaj na svaku stranu, od Opatlje okolo sve doklo opet na nju dođješ; gledaj tovo, deano i kamo hoćeš, iši kuda hoćeš, nečeš nać gore, brega, kuka, dola ni dočića, koji nima hrvatsko imo; nečeš nać skoro ni ljudi, koji hrvatski ne govoro osim stranaca. Znano, da je va gradiceli u istočnoj Istri, sada moda štriti talijansćinu; oni su lane i paklon pod Ušku oteli prekrasti na „inohino“ ali to je artificijalno, oni to inoraju dotat jer su za to neki i plaćeni, ale slabo napreduju. Ono malo starih bradaši, principali i kapitani, za kuh je u vreme balotaciona ona nistarija potkrovala mod Rokun i Moščenicami, kako pravi oncialaetre, oni ljudi sve onako kašljuc se sile dokazat, da ni nismo Hrvati, oni mogu i moraju poslušat zapovedi od „Nocietia politica Istriana“; ali ljudi, koji imaju malo sili u glavni, nemogu verovat, da bilo je crno i crno da je belo, a ja sve ovakov kakovoga me vidih, ja ki nisao študijal

V u k. Kako nisi i ti va školu hodil? P o l j. Bili smo za red pravo obdava, ma smo na tidi više hodil nego va školu, ali za svon ton uprav znam, da ljudi koji mzi. svoj rod i jezik, kako vi drugi, oni se po svon svutu zovu bulje. Bilo tobe žal al drago.

V u k. Nohuljaj i pušti da i ja za rođen. P o l j. Treba da znaš, da gospoda govoro, da mi smo Slavi Itri dell'Impero i kako takovim, da nam gro. talijanski jezik, ale, da mi nikako Talijani nisamo, si razumeš?

P o l j. Ki ti je to rekal? V u k. San šul pull Škerbić. P o l j. Treba da čuješ i znaš, da ona gospoda nimaju pameti ni možjani sa to razumati; letina je, ima onoh, ki razumaju zaš niu svi tovari, ale su uštianini, nato da spoznaju, da su na slabem putu, makar njim Uka na glavu pale.

V u k. Veruj ti mano, da oni ljudi se jade kada njim koji rodo, da su Talijani. P o l j. To ti ja verujan, ali njihova deca su počeli govoriti, da su Talijani „l'apetitio vion mangiando“ bi rekal Talijan. Hvala Bogu svi znamo ča je Pazin i drugi neki gradiceli, i kako je va njih počelo, a sada neke bezposlicno se nudaju trpet, a to bi valje i ovdo pul nas bilo, lego neče no, zaš čomo njim na rop stat za svon ton, da ti tako volik jih protejši.

V u k. Znaš da ti je, mano je svejedno, imao ja va ča mislot, kada bude tokaln za ča votat kako mo budu volja. P o l j. A ja kako to budu volja? Ti češ bit s njimi, ter ni oni sloto no. votaju kako jih pamet vadi, nego kako zapoveda bradat.

V u k. Ča on va Lovrane? P o l j. Ti si Vuče s njimi, pak ni to neznaš, oni to jako sa malo drže. Bradaš lovranski a njihovomi dipendenti spadaju svi pod onega iz Voloskoga. Kako sam ti rekai, ona četiri gospoda i njihovo pripitone te votat kako čo bradaš, kako su votali za dra. Martinollida tako bi i za Mugaica, da njim samo bradaš spzovo. Oni imaju alopo poverenje u njega i misle, da on ki zna kolkio za njih učini, a on njihovin slugan ki s obšton vladaju kada njim on rodo „Governo per Pomento Lebiccio o niento alla dritta“, on je zadovoljil sebe i Porodu; leg ja moran puć, zaš je vod dva puta škal. Bog Vuče, ufam se, da čemo se još pogovoriti ovako.

V u k. Pak neka Bog da, du još ča čut.

Ova se dva pobratima pozdrava, jedan je išao put parobroda, a drugi išao je k moru, mislim da se ribarstvom bavio; nobim žalio čut još ona dva morara politizirat, to bi se moglo ovdo dogoditi a to se i ufam. Nimrod.

cielit dan pederjom i prodavanjom kruha iz brašna, koje kupuju u gradu za prilično skupi novac. Moguće, da su varamo — ali bojimo se, da ta njihova industrija ne naplaćuje njihov trud.

Osobito žene, a ponajviše djevojke taku svaki dan u Trstu, te si mnogo zasluge a velikom mukom koju forinta poštenim, ali mnogo žalibože i nepravdom načinom Obiteljju dragi zar misli, da ima božjega blagoslova taj dobitak u dotičnih obitelji? Nema tjedna kroz cijelo ljeto, da se ne drži tu ili tamo koj javni ples na otvorenom polju.

Pojedina sela natjeouju se, koje bi sjajnije i dugotrajnije ples dalo. Ti plesovi traju po dva, tri dana, a više puta i cijelo noći. Što je nedavno al i sad, da troškova na tih plesih no plaćaju muzičarima nego djevojke. Takov ples stoji više puta pojedinu plesnicu dvadeset, trideset i više forinta. A dugo i u tjelesno zdravlje, koliko tu mora trpiti i Slovenke, soljake koparske okoliša čuješ proklinjati, da je grozota i to talijanske klovje. Po nedjeljnih i blagdanih vidih ih vradati se mnošinu tako pljane, da su težko na noguh drže. Pa što je groznije i sramotnije, u noćratnici, lođu spirit ili pokvareno vino, što je pravi otrov. U zlu oponašaju u svem svjano i tužno napokvareno gradjane talijanske. Čuješ ih više puta hrapavo plovati talijanske načudorodno poplojke. Nije usukovo čudo ni rodakat, čuti slovenskoga soljake koparske okoliše, čuti i Pomjanaka obdno graditi i provati svoje duhovniko, crkvu i pučke udjelje itd. Baš lepota je ta škola plomenito i vrlo zaobrazeno talijanske pametno i za čudo, ako ti na nastani koj knjelj ili koja poturica, u budi kojom malom slovenskom selu, otrpju u malo godina cijelo selo, a kadikada i cijelo obdno. Primjera nam daje dosta Pomjan, talijanske pametna bez razlike spolja i stalnu pađu i terorizira slovenskoga soljake, dim se pokako u gradu i na tugu. Običio talijanske povvko na slovenskoga soljake jesu: poroc di čavav, malodotto čavav, flol d' un čavav, malodotto čavav, malodotto oravko, fligura poroc di oravko itd, a trgoviči, osobito placario na silu njih hvataju vode i druge proizvode, koje donesu na trg i zahtjevaju njihova stvar i za nisku cijenu; ako njim nećadu po volji, čuju napominuto povvko i drugo ručne pogrede, a no riedko talijanska gladna muštarja grabi njim i krado kruh iz košare i čak drva iz voza — pa ipak naši soljaci iz koparske okoliša, a osobito iz Pomjanke obdine drže se Talijanah kao krpuca ovoc.

Njšto smo se odalodili od sadada, koju smo imali ovdje protresivati, ali to udubimo radi toga, da pokakamo slavnomu štatojstvu čudno odnošaju u kojih se nalaze slovenski soljaci koparske okoliše, napose pomjanake obdno naprema ovdšnjim Italijanom.

Dakle ovo nas kod stvari. Dne 7. junja došlo je njšto preko stotine naših brata u Pomjan: U koliko nam je poznato, iz pomjanake župe niti iz košobouneki nijedan soljak nije glasovao za našu fiduciju. Naši brati su ponajviše bili iz Trudaka-Marozzija; iz Šmarja i njekolicina njih iz Korkavca. Čast i poštenje našim prvakom iz napomenutih župa. Protivna stranka nadvladala je sa njekolicno glasova. No; njim je pomogla. Poznata nam je dobra volja dobrog nam prijatelja pomjanakoga župnika, a poznata su nam i napandja i pogredo, što je podnosio prigodom sadnjih izborah, da bi od koga nego od svojih vlastitih župljana, dakako nalukcanih od plomenite talijanske pasmine. Naši prvaci u Korkavcu nisu mogli činiti čudosa uz slavnoga porečkoga inžinira i uz njegovo plaćeno skutonoše.

Najviše zamjeramo župniku u Kostaboni, rodom Slovencu, kmetakom sinu, koj poznado žalostno stanje svojega naroda — a znado i porfidio naših ljutih protivnikah — pa ipak onako ravnodušnim ostati prigodom sadnjih izborah; to ne možemo nikako pojmiti. Sudimo, da nije dosta, da duhovnik uči svoje nauke župljane moliti samo krunicu u crkvi — nego valja da se brine po mogućnosti za njega tekodjer izvan crkve, i da ga naputi u svem, što bi moglo poboljšati njegovo duševno i materijalno stanje. Noug seljak od koga možno naučiti i shvatiti što i zašto su ti obdinski, pokrajinski i državni izbori nego od svoga župnika ili od pučkoga učitelja? Njkoja gg. svedenici i pučki učitelji su tuže: Naši soljaci noćo da nas slušaju niti u eklati slediti naše savjete u gospodarskom niti u narodnom pogledu. Mi držimo, da ako gg. svedenici i pučki učitelji znadu postupati prijateljski i bratski sa seljaci, i ako se pokazu mudrimi i uzorna ponašanja — naši slavjanski seljaci

u obdo štaju, cijeno i ljubo svoje diletovno pastire i pučke učitelje — ta bi sa njihovim ljubiv školi za nje i u vater. Dakle gg. svedenici i pučki učitelji, budite iskreni prijatelji i savjetnici svjetlosti poštenam nam naroda — a ovaj će za vas i u oganj.

Pogled po svijetu.

Trst, dne 21. agusta 1880.

Anstro-Ugarska; Rodjendan Nj. Veličanstva cesara i kralja Frana Josipa I. obavijen je svedenim u svih stranah prostrane države. Dne 18. agusta svake godine zamuknu politički ili narodnostni propiri, utijaju se razmirice, izmedju pojedinih plemena Anstro-Ugarske, te se bar toga dana svi slože u želji i molitvi za dragocjeni život premisljivoga vladara.

Posjet cesara i kralja Frana Josipa u Berlinu tumače još uvijek u mađji i tudji čuopisai. Jedni mu pripisuju veliku političku važnost, dođim ga drže drugi jednostavnim činom uljudnosti prijateljstva. Bit će po svojoj prilici na tom nešto, od obojega, u prvom redu hotio se, naš vladar odaziti svomu okruženomju drugu na posjetu, što ga je učinio glavnomu gradu Beču i cesarskoj obitelji prošle godine, a najma dvojbe, da se je na sastanku u Berlinu anovalo i dogovaralo o političkih pitanjih. Ono biva tim jaanje, ako se uvaži, da su se u Berlinu često sastajali i političke osobe jedne i druge države, pa da se je tuj moralo kojšta dogovoriti, što će nam običnim ljudem još dugo ostati prikrito tajnom kopronom.

O osnovu zemaljskih sabora pođuje se jošte ništa. Imenovanje predsjednika i podpredsjednika sa istarski sabor imalo bi svakako za kratko uzaluditi, jer će zemaljski sabori bez dvojho biti sazvani bududeg mjeseca.

U saboru naših protivnika u Istri nastje je očit razdor. To se pokazalo već kod glavne skupštine pazinskog političkog društva, održavane dne 12. t. m. u Poreču. Radi nepopravljumjenja ili nesloge članova nisu se mogle rješiti dvie tačke dnevnoga reda, izmedju kojih i ona o prenosu društvenoga sjedišta iz Pazina u Poreč. Drugi znak razdora jest i taj, što je prvak talijanske stranke položio mandat sa istarski sabor.

Srbija: O dolazku kraljica Natalije u Biograd kojaju još uvijek nezvjestos vijesti. Nedavno glasalo se, da će kraljica za koji dan u Biograd, a sada pišu opet, da će se sastati s mladim kraljom nogdja izvan Srbije, jer da se rogenjicu koji njezina dolazku u glavni grad kraljovine.

Rusija: Pitanje o polazku cara Aleksandra u Berlinu, reč bi, da je konečno rješeno. Ako možemo vjerovati najnovijim vijestima, doći će ruski car u prvoj polovici septembra u Berlin, da uzvrati posjet njemačkomu cesaru. Viest, da je Rusija tražila, kako bi se približala njemačkoj, opravdavaju odlučno ruske novine. Ove pišu, da Rusija želi mir, te njezina politika, da natreba promjene.

Francozka: Boulanger i njegovi drugovi, bijahu od državoga sudišta odsudjeni. Ta odsuda bijaše u francozkoj prilično hladno primljena, što svjedoči, da Boulanger nije osobito prirastao izdu francozkoga naroda. Boulanger izdao je sa drugovi proglaš na »poštene ljude« pod kojimi razumjevaju samo svoje priistaše.

Italija: Dne 18. t. m. primio je sv. Otac kardinale i crkvene dostojanstvenike, medju koje je dao razdijeliti svoju najnoviju encikliku, koja razpravlja o težkom položaju sv. sto-

lice. Najno vladarstvo ili spijonaža od strane talijanskoga vladarstva u samom vaticanu i u njegovoj najbližjoj okolici da je takova, da se sv. Otac nepouzdaje više odaljiti iz svojih dvorana.

Njemačka: Polustupbeni njemački listovi javljaju, da je kod pobjete cesara Vilima u Englezkoj ugovoren zajednički postupak Njemačke, Austrije i Italije sa Englezkom. Kod sastanka careva u Berlinu, da bijaše dogovoreno, da se pristigne Englezku u trojni savez ili u savez mira.

Frana i Jurina

Fr. Čuješ Jurino, ja imam jednu smalnu uganjku, ako al ju vradan ugont, ču i dat pišu tabaka.
Jur. Da čujem.
Fr. Kada su naši Talijanah najamebniji?
Jur. Kad nam Talijan glas, da je našu daju, samo va njegovih školskih spasa.
Fr. Valja li?
Jur. Čuj pak ti pyu skostinu.
Fr. Dobro.
Jur. Kada je naš kmet najbedatiji?
Fr. Kad kmet šel imat vole; šalje daju va talijanske škole.
Jur. Ni, još, ni, ta.

Različite vijesti.

Dr. Makso Samed. Slovenski listovi donajaju iz Kamnika žalostnu vijest, da je tamo priminuo u muškoj dobi gosp. dr. Makso Samed; veoma čestiti slovenski rodoljub, muž vrlo čestit i štovan, praktični ličnost u Kamniku i bivši zemaljski zastupnik.

Rodio se 1844, uoio u Onju i Graču, to je služio kome ličnost u Ljubljani, zatim u Kamniku, Trstu, Postojni i napokon opet u Kamniku; gdje al je kao nadelnik i prodajnik narodnih društva stekao neumrljeh zaslug.

Provjednomu rodoljubu kildomo i ml sa bratjom Vjedomu Ti uspomena u zahvalnom narodu.

Naknadni izbor za gradovo Pazin, Labin, i Plomin obaviti će se dne 12. septembra t. g. Ako je istinita viest, koja se pronosi, kuno Talijani kandidirati za to gradovo g. Lazarina, nipošto g. dra. Liusa, koji je prvi put tuj propao. Čini nam se, da tomu nećude tako, već da je to samo talijanska spletk. Bio u ostalom jedan ili drugi, nama je svedjedno, jer su nam obolje protivnici.

Položio zastupnički mandat. Kako ditamo u trédanskim listovih, položio je mandat za istarski sabor prvak talijanske stranke g. dr. A. m. o. o. o., koji bijaše nedavno izabran u gradovih Viziuda, Motovun, Buje i Oprtije. Izmedju redaka ditamo u spomenutih listovih, da se je odlučio na taj korak g. Amoroso ujedno razdora, koj je nastao izmedju njega i nekijih bivših njegovih drugova. Naši čitatelji znadu vrlo dobro tko je i što je g. Amoroso, pak držimo, da nam ga natreba približe opisivati. Toliko ipak kažemo, da većeg i pogibilnijeg narodnoga protivnika neimamo u Istri nego li je gosp. Amoroso. S tog gledišta imali biemo se dakle vaueliti njegovu odstupu s političkog polja. No, poznevaju u Istri odnošaje i ljude, sudimo, da se igra i ovaj put samo komodija, kano i onda kad no se je bio zahvalio pok. Vidulich na časti prodajničke. G. Amoroso, naučen, da mu se sve aliepi pokorava, našao je odpora medju bivšim istomisljenici, pa hotedji jih prestrašiti, odlazi mandat kano i prpošno dieto igračku, koja nećde na drvenih noguh uzavno čoji. Očekujemo dakle, da će se posavadeno bratje opet pomiriti, te da će g. Amoroso slavedobitno kano triumfator stupiti u dvorane sv. Frana u Po-

rođu, a vicitina će živo pljoskati. Sa koncu komodije.

Pusta želja! Dne 9. t. m. nastalo se u Poreču zemaljsko agrarno vijeće, da razpravljaju tačke poslove, da stvori program za buduću glavnu skupštinu. Pošto su se gospoda od ista nadevrljaja, bijaše prošitana i sadaja tačka, koju je al. prodajništvo na dnevi rod postavilo. Ta tačka glasi pako u doslovnom prevodu kako sledi:

Prodaje se moćju iduću za tim, da se promjeni izborni red sa zemaljski sabor u tom smislu, da se isjedlnički zemaljsko agrarno vijeće sa trgovačkom komorom u pravu izbora dvojice zastupnika na zemaljski sabor.

Bi gospoda kod zemaljskog kulturnog vieda idu dakle za tim, da se promjeni izborni red u tom smislu, da budu mogli poput trgovačke komore birati dvojicu zastupnika na zemaljski sabor. Hode njim se dakle još dvojice talijanskih zastupnika kano da ih nećaju i previse; ujed nepravednog izbornog reda. A jer dolazi kako oni, katu — al apotito manglano mogla bi sutra predložiti dvadeseterice ribara iz Koprni ili Izole, da njim se dade posebne zastupnike, to možemo očekivati još smelstih predloga nego li je gornji slavno gospode kod slavnoga zemaljskoga kulturnoga vieda.

Iz Pazina primamo sledajuću tužaljku. Kalkko u Vatom oclenjomu letu toliko u vriednoj »Edinosti« čulo se odavle s naše strane tužaljke, kako se na ovdšnjaj pošti nepari na razvopravost i na opravdane šolje obdineva. Ilo je nedavno govora i o jednom nadobudnom mladocu, koji se ističe u postarskom uradu tim; da mrali prestare sve što nije talijanako. To će mu valja pomodi da vido časti i službe, a tomu se nećamo nimalo dnditi zasjed, da smo v. Istru.

Mi čekamo još utiek buduća od sl. razvrateljstva u Trstu hrvatske tikanice na našoj pošti. Treba nam dopienica; sa ljupka, nakupica, tvojnih listova itd, da bar znadomo koje stupce nam valja izpuniti na dotičnoj tikanici jer mi noćamo svi talijanski ili njemački.

Stavljamo dakle još jednom i to odlučno pitanje sl. razvrateljstva. polta u Trstu; hodo li vod jednom zandvojiti oraskomu zakon u koji puka, koj ima posla naš pošti u Pazinu; tim; da se bude moglo dobiti uviek hrvatski tikanice; 2. da se uvieti iz talijanski napis i hrvatski kod postarskoga urada, napose pako progled službene dobo, koj je sada u jedinju — »spasiteljnoj talijančini; 3. da se na službene pedato uvratit sv talijanski i hrvatski napis jer mi plaćamo porez u krvi i novcu, kano i Talijani, a pred zakonom moramo biti svi jednaki.

Izlet u Divaču, koji bijaše proložen na 1. septembra, biti će sudod po pripravah innogobrojan. Iz Ljubljane dolaze razna narodna društva a na čelu njim tamošnji »Bokol«. Iz Trsta i okolice sudjelovati će dva narodna društva, a tako valja i sa Kraun, Gorčko i sujedno Istro. Iz Trsta se polazi vlakom u 8 sati u jutro sa kolodvoru državno željeznice. Vozarina tamo i vaterg stojati će 80 nvd. sa oobu.

Iz Mošćenih pišu nam prijatelji 21. t. m. Nemilo iznenađeno nas glas, koji se velikom brziinom raznesao po Mošćenih, da nam odjazi u Lovran naš obdijeljani kapolan gospodin Anto Stamberger. Ova viest silno nas je iznenadila, daćado razlosta; jer on nam bijaše udjeljem i svjetnikom u crkvi i vani. Ti nam odjazi diondo Anto, al tvoja uspomena ostat će medju nami dok budemo živi. Bog te pouzdavo na mnoga ljeta! Mi te erdadno pozdravljamo u nadi, da nas nećeš ni u budude zaboraviti, kao što ni mi nećemo toubi dok bude u nas eroc kucalo. Diodni Anto! erdadni sa Bogom kildu ti, tvoji Mošćeničani.

Ovdje se još proslavio rodjendan Njeg. Veličanstva našega premisljivoga cesara i kralja Frana Josipa I. na dostojan način. Isti dan bila je svedana sv. misa uz nastenolju, kojoj prisustvovalu domači obdinski zastupnici, školska mladež, nekoliko cr. financijalnih strazarah i pobolnog domađeg puka; crkva je bila puna. Našega gosp. agonta, toli hvatljenog od lovrancih šarenjaka, nabijase onaj dan u našoj crkvi; dakle kako vidite, on nećde doma niti na carev dan k. v. misa i time daju ružan primjer našim mladim.

I ove godine po svietku sv. mise pjevaja se je cesarska himna po naših nadobudnih djevojčicah uz pratnju orguljah. Svako mora priznati, da se naše djevojčice odlikuju ni pjevanju, našto ide hvale gosp. učitelja u pjevanju i gospodi svedenikom, koji su se trčili, da ih što ljepše nauče u pjevanju još kad učeno

polazede ikolu. Kako vam je znano na orgulu nam sada igra gospođa Marija Voldičeva. Ona napreduje vrlo lijepo u tona. U vrijeme prve svadbe... tako, da svaki koji ju čuje, reko bi, da se je morala prije ju više godina učiti. Prije je na orgulu igrao g. agent, koji je uvijek jedno je isto iz glave igrao, dodim sada odzvanja u orkvi, da je upravo ništa sluhati. Ovo bih na uštebu onim neratinikom, koji su narod "bnili" protiv našemu prevrednomu gosp. šupniku, da se neđe više nigda orguje svirati št. Pa šta mislite, koji su ti ljudi? To su vam oni, koji narod odzvanju od orkve, koji ne idu k sv. misli, koji čine sve što je "lepo, dobro" i koistino. Da li, u urudilci, to "an vam naobračanje" došlo i u vltu "o o", tu r a", ali narod im nikad ne "vedije" ih dobro pozna.

Glavna skupština "Bratovštine hrvatskih ljudi u Istri" obdržavala je, kao javljamo u zadnjem broju, dne 20. t. m. u 4 sata po podne u prostorijah "Narodnoga Doma" u Kastvu sv. sljedećim dnevnim redom: 1. Pozdrav predjednika. 2. Izvještaj tajnika i blagajnika. 3. Izbor upravljačkog odbora. 4. Izbor revizijskog odbora. 5. Eventualni predlozi. Donošenju općenito svu vlast, molimo gg. članove i prijatelje "Bratovštine", da se odmah uopće posvete napredovanju i da se im pokazuju koliko njim "leži" na srcu ta narodna institucija i njenim plemenita svrha.

Iz Pazarišnice nam pišu, da se, barem tako, nikako nemogu učiniti, što su za sastupnike u zemaljski sabor isabrani naši ljudi. Treba dakle talijanskom svietu prikazati, da su se prigodom izbora pravilo svakojake neakolitosti i naštije, pa da su samo tako uspjeli naši kandidati. U tu svrhu sastavlja su, njekakve utoke ili protive, za sabor, to ih valja, netko da podnese ili pokrića. Skitaju se njekoji po Gradacima i Pisanima, to kažu ljudem, da je molba za dlobu odbino, u Pisanima da se njom molu za novoga dekana. Na ovakav način kupo se podjeli za njekakav protest protiv naših sastupnika, koji su bili je d noglasno isabrani. Ovimu opreano orvnu naše rodoljube, da budnim okom prate šarenjake mutičke.

Iz Voloskog pišu nam 21. t. m. Obidinski izbori, na koje se već toliko vremena pripravljamo, nisu još uredeni i mi ni danas neznamo kad ćemo doći snai na domu svoj. Izborne listine, bile su izložene početkom junija; rok za reklamo protiv istih istekao je još u 2. jula, a i rielitbe usljed utokah protiv rielitbah podnošenih ruklajah urudeno su bile još u mjesecu julkju, tako, da već oči ovaj mjouoc njima saprieko nikakve obav i zbora; ali ipak ni još ni danas neznamo kad do se izbori vrati. Izopli broj izbunskih podnosa je još 12. t. m. na ovdašnjih kapitanat molhu, da se: nadolnika pozovu na vrdenje zakona, pu kojem bi novo sastupništvo imalo izabrano biti ved na dan, kojim staromu mandatu isteklo, ali od ove molbe navedimo još ni danas nikakva uspjela.

Pišamo sada: Jesu li stbilja odbino toliko angudino, da mogu i sniti, besaknjenja onako odite i pod, noznam, o kakvih oblastih zakon gasti? Jeli dovoljno carakim oblastim pustili, da se tako malo obzira ima na njihove nalogo? Pučanstvo Voloskoga i Opatije sito je već te besobzirnosti naših dominatora, a politička oblast morala bi se pobrinuti, da nebude ono samo pristijeno ustati na obranu i vrdenje zakona. Nezadovoljstvo pučanstvu radi postupka g. G u t i n a i drugovah je već, prema muklo, ipak veliko i nobi se čuditi, ako se to doskora i u javnosti pokuša. Prenapet konop pukne! Cavcaut consules!

Iz Motovunčine piše nam prijatelj 20. t. m. Od davna neimato glasa iz ove obćine, u kojoj se je toga, toliko, jar napleo. Ni danas, žalibože, neimademo šim da se pohvalimo, i to ne toliko u političkom koliko u gospodarstvom pogledu. Bojimo se naimo, da ćemo ljeta, napose buduće zime, lošu prodi, jer na je ljetina provarila. Biologa šita spravimo ponešto, no ne obilato, a od ostaloga ovogodišnjega ploda slabu nam ufano. Kuruzu ili turkinju podela je moriti suša u najnezgodnijem vrijeme. Krumpiru, malom iznimkom, spržila se nat ili liče, a to vriedi osobito za domaću vrst, koja se neko ranije sadi. Na mjestih dobili smo sjeme, a negdje ni toga. Najveću tugu i žalost zadaje nam traje ili losa, koja je s početka tako krasno kazala kao malo kada, a sada gdje bi gradje već moralo početi srijati, jedva da se i uide. Neoretna medijika (peronospera), ili kako ju narod zove pa i, spržila je treju liče, a gdjeog zahvatila i

grozila, ipa tako njima nikakva nada, da bi mogli sačuvati. Našamo se, da de tako obilati; napušio poroniti uređi uređi u bžir ovu, našu nevolju, to da de nam anisiti ili olakšati i onako velike porone stroikove, jer inače ju si ga nazna.

P. S. Doznajmo li, Poreča, da se je odrekao zaatupničke šasti za naše gradove najveći naš prijatelj (P) i dobrodušitelj (I) g. dr. Amoroza, te da ćemo imati nove izbore za Vižinadu, Motovun, Buje i Oprtije! Mi, premda ga nismo birali, ni bismo mu ikada glas dali, veselimo se tomu koraku muža, koji bi utopio u šilci vode sve Hrvate Istre, kad bi samo mogao. Neznamo pako, da li je to samo "igraka g. Amoroza, ili koji li, so, zbilja, povudi a, političkoga, rada, no bilo kako mu drago, mi se njega ni sa ikoga ni njegovoga tabora glasovati nećemo. Nado neizmat, da bi "moglo" predrieti u naših gradih hrvatski kandidati, no glavašiti ćemo za bilo koga, samo ne za onoga, kog bude predložio pamlniko političko društvo.

Striela udarila u orkvi. Predprešlo nodelju t. j. 9. t. m. udarila je striela u kupnu orkvi u Istri i, u podgraškum korov, u onaj čas kad je narod izlazio iz orkve poslije službe bože. U orkvi bijaše još oko 50 osoba, koje "papadate" na zemlju usljed udara striela. Među nesreće nobježalo oim što bljahu: nekije osobe obitine ili osamudjena na vratih stranah bjela. Srećom što bijaše većina naroda izvan orkve inače moge se dogoditi silna nesreća. Neznamo kolika je podinjena šteta na orkvi.

Sy. poslanstvo ili mislije u Pomjanu. Od njamo piše nam prijatelj, koliko mislije u našoj obćini i u samoj župi jest narod raspušten, podat, kletvama i plju, a do poštenje ljudi i do čistoga obrata drži veoma malo. Ta Yam je poznatu kakov si Pomjanol kod svakih izbora muševi. Za čaju vna i Allog: hrane baoc čast i poštenju pod nega. Da se taj otrov, što no ga alu a talijanskoga staba, bar dielomice ublaži ili priroti, da se nešto sudjeja; ljuja iz domaće plienice i trebi, privedi do se u kupnoj orkvi u Pomjanu sv. poslanstvo ili mislije, kojega do vuditi častni, otol Isusovci! Započeti do 6. septembra u 6 sati u jutro i to prodikom g. domaćega šupnika; koji je narod jur hito pripravio. Dne 16. septembra biti će sveđani zaključe, to de se bingoloviti mislijanoku "pelo, ke" do biti postavljeno javan orkvo kao odt anak, da je ovaj gospodin Bog na siromadnih gradianike podjelo: Svjetlani blagodolivo tad svih onih, koji rado na tom, da se povratl naš puk na staru rod, štali i poštenja.

A. Otvaranje hrvatske ditancice "Zora" u Opatiji, obavilo se pu programu, što ga priobidimo u predzadnjem broju, vrlo slajno i krasno. Okolo 7 sati na voder počelo se kupiti obćinstvu li bliznjih i dalnjih krajeva, a najradi broj dala je sama Opatija sa susjednim Voloskom. Nadoljo je pristijeno gostava li Rieke, Sušaka, Kastva, Voprlnoa, Tresta, te li ranjih krajeva Istre. Pjunačko društvo "Sklad" li Bakra došlo je na pov i obćina li doporo, to lju odijevalu u službenom dijelu visu pjesma vrlo krasno i točno. Kadje se bliznih ljepa prostarjona našu "Zora", zelenilom, transparent i za stvarami naročene, dobralno napunilo, i stupi krasnoj dvorani na uzvišeno mjesto društveni predjednik, donadi rodoljub g. Fiamin, te pozdravi prisutne sljedećim njegovom.

Veleštovana gospodo! Častim se i ponosim, što Vas mogu, štovana gospodo, danas ovdje toli mnogobrojne pozdraviti i uskliknuti Yam dobro nam došli! Sveđano, koju danas slavimo sa otvorenjom ove hrvatske ditancice "Zora" u Opatiji, čini bez dvojbe znamenit događaj u povjesti istarskih Hrvata.

K. probudjenju narodne svijesti u Istri najviše svagdje su doprinele upravo ovakove ditancice, to jest mjesta povesdana tomu, da se tu danomico sakuplja svo što je muževnijega, da u novinah, knjigah i prijateljskom razgovoru zdravo pouke i zabavo uajde. Primjorom nam je ilirvatska ditancica" u starodrvnom gradu Kastvu. Ognjito je to, koje je širom pokrajine porazabalo hrvatske svijesti žarke zrake. Takva zraka pašer sretno i na ovaj val sinjega mora, a našu dnevnu Opatiju, tor tu poštvoivnom patriotizmom nekolicino samu domaćih muševah došli smo, do gradnje ovih prostorijah i do otvorenja ovog ditancičkog društva "Zora", koju ovim sveđano proglašujem otvorenom. Tko pozna naše okolnosti, pojmiti će, da de pam na predak bit ponešto špor i težak, jer je ovaj početak težak, a nam tak "Zora" puca. Ali ipak, gospodo, mi nekionemo duhom, jer nam svetost našo stvari deju

jakost, a pred, ođima nam lebdil geslo: R. o. m. o. d. e. n. a. m. B. o. g. i. H. r. v. a. t. i. Uvjerjeni smo, da de nam svietna naša brda li susjedstva, iz pokrajine i lvan nje uvjek rado, pristoiitli na pomoć, tor nam sborom i tvorom olakotiti posao i podati, nam moralne snage, da junaki štampamo uvjek napred! To uvjeruje podaje nam i današnja sveđanost, ka kojoj vi gospedo, toli mnogobrojnu pohrilito. Gdje se bratska srca slože i olovo plivat može, "Vrbuće unisti", to jest, si ožniti i sli i m. l. geslo jest našega promislivoga vladara Frana Josipa I., kojega današnji dan hotimice isabramo sa proslavu ove naše sveđanosti.

Budi Yam, gospodo moja, izredona našrednjačnja hvata, li bratski pozdrav! Žilvili nam mili gosti!

Govor taj bijaše prekidan često sa živio-klici, a na konici zapri dvoranom uz pljesak rukuh: živio "Zora"! živio predjednik i Zastim: zapjeva "Sklad" poznati sbor "Zelnako Frankopanka" komu se je burno pljeskalo! Iva kratko stanko stupi na odar g. A. Jusi, učitelj u Mošenoinih, redom is Opatije, to počo deklaracijah iz Muzikalnogog "Congl-o-go" dnyu "Opu". Tožak bijaše taj sadakak, no g. Jusi, iz vedoga na obde zadovoljstvo, što je posvjedožilo burno odobranje i pljeskanje. Slidila je zatim pjesma a napokon tmbolika, kod koje bljahu ligraha štirli ogditka. Ka sveđanosti stigo je više branjavnih pozdrava, koji bljahu pridatim i pljeskom primijoni: Poslije tmbolice savrtila se omidina par puta, a okolo 10 sati podala se vedina obćinstva u dnevno prostorije hotela "Stefana". I to baš u najveću dvoranu, kojoj njelma gljed velično i sjaja tako bilu siline. Td se porudalo okolo štali stola, do 150 osoba muškog i ženskog spola, svi vesali i zadovoljni.

Poslije drugog zaloga ustade predjednik "Zoro" te nazdravi Njag. Voldičevu osoru i kralju Franu Josipu I. kojeg rodjenam se onog dana slavilo. Napitnicu tu popratilo je obćinstvo bliznih i udaljih i pjevanjom stajodko osarske himne. Predjednik "Skлада" gosp. Diriti nazdravi "Zori", njomim sadotnikom i prijateljem. Na to stupi u dvoranu o. kr. kot. poglavar g. vit. Jettmar, koji je sa šinovilic u drugoj dvorani sveiokovo rodjendan Njag. Voldičansta. Njaga pozdravi kao zastupnika Njag. Voldičansta gospodin doktor Anto Stanger, na domu so gospodin, vituz zahvalio u njemakom jeziku, jer mu slonovaki, kako je bio započeo, nije bilo. Bijašo i drugih napitnica kao g. dr. Stangeru kao nar. zastupniku i pjevničkomu, društvu "Sklad", koje so zalio čisto u istarsko krajevo i koje nas je zabavljalo i kod stola krasnim pjevom; zatim istarskim pravkom, sveđanostu, krasnomu spolu itd. Svo napitnice bljahu poprudono kojom pjevanom i bliznih odobranjem.

Tako se zabavi razdrigano obćinstvo skoro do pol noći uz vatrono govoro i rodoljubno pjesmo, a tada plativ svatko svoj račun, krenuho svi skupa u prostorije "Zora", gdje je započeo plus, koji je trajao do 6 sati u jutro. Društvena dvorana bijaše puna plionda i gledaoca a ostalo obćinstvo sakupilo se u susjednih sprobah li uz čaju hindna piva na prikrainoj vovrandi, koje so podlio uz prvi kat društveno krađo.

Prva sveđanost našo krasno "Zoro" izpala je dakle na obde zadovoljstvo, koje si mogao štati svakomu na licu. Nomožemo dakle od manjo a da lekramo no štistimo blizljivomu odboru "Zoro" na toli krasnom uspjehu, to da ga neobudrimo i na dalnji rad, koji noka bude vezda društvu na slavu a rodu na korist.

Budi izredona sređna hvata i pjevničkomu društvu "Sklad" na počrtvoivnom sudjelovanju i na nominalom trudru, što no ga je uložilo da uvjelica ovu rodoljubivu sveđanost.

Opst. petarda u Tratu. Dne 17. t. m. to jest na predvečer rodjen-dana Njag. Voldičansta osara i kralja Frana Josipa I. zaprekata se petarda na "lesenam trgu" u pravu onaj čas, kad su pristijolna družava grada Tresta: prolazila u obhodu okolo spomunotoga trga. Nesreće nebijalo nikakva, a poluslužbeno novino kažu, da se u to ot r o š a r i je. Veliki Bože! koliko bijaše već silnih "otročarjah" u Trestu poslied i njih deset godina!

Iz Klane (obćina Kastar) pišu nam 20. t. m. U četvrtak, na Veliku Gospeduju bilo je naše mjesto svledokom liepe sveđanosti, kakve već odavna ovdje doživljamo, naime, instalacije našeg šupnika g. Andrije Šeltra. Sveđanost započela je oko 11 sati uz guranje mušara, usvanju zvona i uz krasno pjevanje naših seljaka, što imamo zahvaliti našom vrednom starini g. Lušaniku, učitelju, koji

so sa svoja mnogogodišnjeg revnog udjelovanju u Klani pokazao u svakom pogledu blazasluznost sa Klanu; duako, kao malo koji učitelj sa svojom mjesto. Nakon sveđanog obrada oslovio je g. svadara pred. g. T. u r. a. k. dekan is Kastva, pred pukom u orkvi, to je iztaknuo naš liepi red u orkvi; blagolu i ljubav modju suplijani, to su sa njegovog, kratkog, ali jezgrovitog govora mnogomu Klanju potekle susa niz lice.

Nakon sveđanosti u orkvi nastalo se u kudi svadara kolo prijatelja i rodoljuba, modju koje su bili pozvani svi prvaci sola, to su kod stola rođale sređano nazdravice, sređinano prijateljskim razgovorom, a medju to sa orle: krasno hrvatske pjesme. Tek kasno u noć nastadostamo se u ugudim dojmom u serou, zahvalivši dug život gosp. svadaru i srečno upravljanje sa svojih etadom. Dne 18. augusta, na Rokovo: bio ovdje sajam, sa čudo obilnih nego drugih godina. Slidila sveta, osobito iz okolice i Kastavdino, navrila amo, a bilo je i vidjeti dosta zrgovaca, koji su, bar neki, kaknno, vele duhar, posao napravili. Kremo takodjer bilo su pune, ali bilo bi svakako i više ljudi, kad bi Klanji taj sajam, a i onaj na Joroi i novu, i preložili na sljedeću, nodaju 3. jer bi tim dalji zgod i onim ljudima dodi u Klani, koji tad no drže blagdan, pošto je već i tako 10. augusta sajam u Voloskomu. Drugo ne bi bilo is gorega, kad bi Klanji potrošili još par forinti, i ter oglašili to sajamu u javnih listovih i kalendarih, onda bi svakako i stranah saznan sa njo.

Jedino, što nas su neugodno dojmilo je to, što na taj dan njemo pu obljaju vidjeli naše trobojnice; bit de valja tomu uskok; što je, nekotim plitkounnjakom modke, više, stalo do "apolento", nego li do hrvatske svietni.

Nova Dalia. U svotom pismu staroga savjeta stoji, kako je Dalia samomuo odrezala kosti (vlast) i timo oduzela mu njegovu duhovnatu telesnu anegu (jakost). Nešto silnoguo učinila je nedavno u Polskoj jedna žena svomu mužu pljanot. Muž taj imao je vrlo gadan običaj, kako njome to imadu, ditavo dano njediti kod: rakije li vna. Zoni njegovoj napokon je to dozlogrdilo, pa da muža raspikudu odvratl od pljanstva, odreko mu jedno nodi svu kosu i onda još obrje glavu. Kad so je muž u jutro probudio, oćutio je nokakav hlad na glavu, poplpa se za glavu, akool k zrenu i prestrah so sama soba, a nije znno, tko ga je obrjio, dok mu žono nakon dugog vremena nije sama kazala. Od onog dana nije još muš nikad zalazio u krdine.

Posveta prvostolne orkve u Sarajevu dolazek Galimbertia u Dnjakovo i Sarajevu. Javlja se, da do so posveta katoličko katedralo u Sarajevu obaviti 14. septembra, a sveđani predvija da do biti 16. septembra o. g. Posveto obaviti će glavom bečki nunoj Galimberti, koji do u tu svrhu ved koji dnu, prije u Sarajevu štidi i un put pohoditi u Travniku katoličko gimnaziju, na kojoj so ovo godino 1. septembra obrata 8. razred i na kojoj je ovo godino bilo ukupno 192 djaka. Nunoj do se navrdjati u Dnjakovo, da posvoti bikupka djkovačkoga, koji do skupa e njino u Sarajevu putovati. Oim toga spremnu so mnogi znatol i prijatelji e onih strana, naredito 12. Brodu i Brodske okolice, da toj sveđanosti u Sarajevu prisustvuju.

Med na orkvenom krovu. Kad su ovih danu u Flatovu u Njemakof povrlijali krov orkve, nadloho na krovu visu rojova pouda, a na orkvenom svodu pod krovom našli su sedam vedari najboljeg moda.

Što drže Turci od onom, koji se napje. Napje li so Turcin tako, da moze sam kudi otidi, to so ondu zaboravljaju, kao da nije ništa ni bilo. Ostano li dotičnik na osti ložati, to bude sudradni ljudski izmisljen. Isto mu drugi pa i treći put, do godili so tvit i četvrti put, tada so smatra nepoprovljivim i prodje bez batina, ali dobije sveđani naslov: "Padini privilegirani" pljanot", pa kada ga nadje na ulici u buduće pljanot, odnese ga na smotište, da se tamo do jutru izpravu.

Blago na dnu mora. Iz Alcksadrife javljaju, da su se koncom junija o. g. brodovi družava "Messagories Maritimes", "Okeus" i "Anadyr" sudarili usljed čega je "Anadyr", jedan ogromno veliki brod, potonuo. Na tom brodu bilo je skupocinno teret, koji je za izotnu Indiju odredjen bit; i tako na dna mora leži sada sljedeće blago: 174 sanduka srebrene ruda u vrijednosti 650.000 franka, koji su bili upućeni na Indo-Kinazoku banku, 124 sanduka odredjena za Madras sa zlatnim konci, 118 sanduka, a svakom po 100

Nadovoljuje oblast. Op. Ured.

